

30. சிற்றுணர்வே.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பூவெனு மித்திணைமே லேயுரு வுற்றவர்கள்
 போவத ழற்புகைசார் காடென நித்தலுமுன்
 கோவினி லெட்டியுமில் ஷ்னுட லிச்சையிலே
 கோளொடு நிற்பதெனோ மேனிலை விட்டிங்னே
 ஆவிவி டுக்குமுனே யாவியர் கட்கமுதா
 யாணம தர்ப்பினமா யாரும் ருட்குகனைக்
 காவென மெச்சியுளே நாடுந யப்பினையே
 காமுறல் கட்டணிகா ணேயுழல் சிற்றுணர்வே. 1

தோலைவி லக்கினையோ யாரும்வெ றுக்குமகா
 சூதக முற்றபுலா ணீமுடை மச்சையொடே
 பாலெச மத்திசெநீ ராயுள தொக்கினையே
 பார்தனி னித்தியமா நீயெணி நிற்பதெனோ
 மேலறி வுற்றவரீ தீனமெ னப்பறைவார்
 வீயுமு னித்தமகா தேவவ ருட்குகனைக்
 காலம றக்கருதா தேகரு திக்கொளவே
 காமுறல் கட்டணிகா ணேயுழல் சிற்றுணர்வே. 2

உணர்விலி கட்கிதமா யுணர்வுளி கட்கிகலா
 யோதுமு டற்றிறநீ காணவெ னிற்படுகா
 டணவிலெ டித்திடும னுடலிலொ முக்குபுணீ
 ராதிய சுத்தமெலா நேரினம் தித்திடுவாய்
 மணுளிய டைத்ததிலே புழுவொட சுத்தமெலாம்
 வாழுமி தைச்சதமா நீகொளல் விட்டடியார்
 கணம்வழி பட்டபிரா னெனுமொரு கத்தனையே
 காமுறல் கட்டணிகா ணேயுழல் சிற்றுணர்வே. 3

1. கோ = விழி. கட்டணி = உறுதியான பெருமை.

2. எசம் = 'ஸ்நஸா' என்னும் வடமொழியின் விகாரம்; நரம்பெனும் பொருண்மைத்து.

3. இகல் = பகை. படுகாடு = சுடுகாடு.

பூதமொ ரைந்துகொடே சேரவ னைந்ததுமா
 பூதமி டந்துனியே கோடலி யைந்ததுநோ
 வாதைகி ளர்ந்திடவோ ரேதுசி றந்ததுநீண்
 மாயையி னந்தரமே தேனுமு ணர்ந்திடவொண்
 ணாதவி தம்பணியே மூடின தும்புலையா
 ராகமி தன்புலநீ மோகம லிந்ததெனோ
 காதன்மி குந்தழியா தாள்சிவ கந்தனையே
 காமுறல் கட்டணிகா ணேயுழல் சிற்றுணர்வே. 4

நாய்நரி கங்கமுணா வேமுறு மிந்தமுடை
 நாறுமு டற்சுமைமேன் மோகமி ருக்கெலையுந்
 தாய்வயி றொன்றியசேய் போலவி ரும்பினியே
 சாருமு யர்ச்சியிலா வாசுறு சிற்றறிவாய்த்
 தேய்தொழில் கொண்டதுவாய் மாழ்குறு நந்துமுனே
 தீவிர நட்புடையார் பாசவி னைத்தளையைக்
 காய்வுறு மண்டர்பிரா னாமொரு கந்தனையே
 காமுறல் கட்டணிகா ணேயுழல் சிற்றுணர்வே. 5

பாடையில் வைக்குமுனே வீழிமு தற்பலசேர்
 பாலத கத்தையுணா நானழி வற்றவனாய்
 ஈடற நிற்பலெனா வோதினெ டுத்தபுலா
 லீனவு றுப்பழியா தேநிலை பெற்றெவணம்
 பீடைவி டுத்துயும்வீ வேயுறு மெப்படியும்
 பேதைமை யுற்றழியா தேயிதை விட்டினிநீ
 காடுறை முத்தரெலா நேடொரு கத்தனையே
 காமுறல் கட்டணிகா ணேயுழல் சிற்றுணர்வே. 6

5. கங்கம் = பருந்து. உணா = உண்டு.

6. அதகம் = மருந்து; “அதகமும் யோகமு மருந்தென லாகும்” என்பது
 பி - நிகண்டு.

நாலு குழந்தையை நீ கோறியு ணென்றைநூன்
 ஞாயம தித்தறியார் சேய்கள்வ தைத்துயவே
 சாலள நென்றகணை வீழ்வரி ரண்டெனுமா
 சாரையு மெப்பொருளோ ஁ருகமி லற்பரடா
 வேலையி னின்றழிவார் நீயிவர் நண்பினையோர்
 வேளையு மிச்சைசெயா தாளிறை பத்திசதா
 காலமும் விஞ்சவரு வாழ்வருள் கந்தனையே
 காமுறல் கட்டணிகா ணேயுழல் சிற்றுணர்வே. 7

தனதறி விற்கறிவா யுளதைவி டுத்திழிவே
 சாவுக டக்கவெனா வாதர முற்றிழிபீ
 மனைவெளி விட்டிடுநீ ரிருவர்பு ணர்க்கையினீர்
 மாமிச முட்டையெலா மேய்தல்கு டித்தல்பொலா
 வினைநுகர் வுற்றிடலோ மடமன துத்தொழிலோ
 வீணசு சிச்செயலீ தாருநர் நட்பினையீ
 கனவினு மிச்சைசெயா தெமரிய கர்த்தனையே
 காமுறல் கட்டணிகா ணேயுழல் சிற்றுணர்வே. 8

வாயுவ டைத்தழியா வாழ்விலி ருப்பவெனும்
 வாதைவ ழிச்செலலோர் போதுமு னக்குதவா
 தோயம னத்தையுளே யாணைசெ யிற்றனியே
 யோய்வுறு மக்கமுமீ தேயுறழ் வுற்றவர்தாம்

7. குழந்தை = இளமையுடைத்து; குழ - உரிச்சொற் பகுதி, தை - விசுதி, ந் - சந்திவிசாரம். கொல் + தி = கோறி என முதனீண்டு புணர்வதாயிற்று. கோறி = கொல்வாயாக. உண் = உண்பாயாக. “நீ நாலு குழந்தையைக் கொல்வாயாக. கொல்லப்பட்ட அந்நான்கையு முண்பாயாக” என்னுஞ் செய்தி சித்தர் நூல்களிலுண்டாகலின் அந்நூல்களையே “என்றை நூல்” என்றும், அவற்றிற் கூறப்படு உ மிச்செய்தி பரிபாடையா யிருத்தலின் அதன் பொருளையறியாது கொலைசெய்து நரகில்வீழ் மடவோரையே “ஞாயம மதித்தறியார்” என்றும் ஆசிரியர் கூறினாரென்க. உயவு = வருத்தம்; எல்லாநிகண்டுகளிலு முண்டு இரண்டெனும் சாரை = வெண்சாரை, கருஞ்சாரை யென்ப.
8. இழிவுடையுயிர் “இழிவு” எனப்பட்டது ; ஆகுபெயர். மனைவெளி விட்டிடுநீர் = சிறுநீர் = மூத்திரம். மேய்தல் = உண்டொழில்; “மேய்த லயிறல் நுகர்த லருந்தல்” என்று சே-திவாகரம் (பல்பொருட் பெயர்த்தொகுதியிற்) கூறுதல் காண்க.
9. அக்கமும் = அவ்வாயுவும்; கம் = வாயு.

நேயமொ டொப்பறிவாம் யோகமி தற்கருளா
 னீணல சித்தியெலா மேயுறு முத்தியுமாம்
 காயமி ழக்குமுனே கூடவெ னத்தனையே
 காமுறல் கட்டணிகா ணேயுழல் சிற்றுணர்வே. 9

ஞானநெ றிக்குரியார் யோகிலி ருப்பரெலா
 ஞானமி னெட்டுடன்மே லாதரம் வைக்கிலர்மேல்
 ஆனவ ருட்டிறலால் யாதொரு சித்திபுலா
 லாகம தற்குமெயா யாரினு முற்றுயர்வார்
 நீநல புத்தியொடே மாவரு ணைப்பெயரா
 னேயவ ருட்கிருபா நாதனெ னத்தனையே
 கானம டுக்குமுனே நாடியி ருப்பதையே
 காமுறல் கட்டணிகா ணேயுழல் சிற்றுணர்வே. 10